

R' Luban Shmuckess
We shouldn't think that
we're above us and
we should use new
ideas as an opportunity
to grow.

ספר אבות - פרק יג

ר"ש

תקפב

בימי יהושע*, וזהו האמור בגבעונים: ויעשו גם המה בערמה¹, ונתנם [משה] חוטבי עצים ושואבי מים. לעברך, להיותך עובר* בברית. ולא יתכן לפרשו כמו: להעבירך, אלא כמו: לעשתכם אותם². לעברך בברית, דרך העברה, כך היו כורתים ברית עושין מחיצה מכאן ומחיצה מכאן ועוברים בינתים, כמו שנאמר: העגל אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתריי³.

(יב) למען הקים אותך היום לו לעם, כל כך הוא נכנס לטרוח למען קיים אותך לפניו לעם. והוא יהיה לך לאל. לפי שדבר לך ונשבע לאבותיך שלא להחליף את זרעם באומה אחרת, לכך הוא אוסר אתכם בשבועות הללו שלא תקניטוהו, אחר שאינו יכול להבדל מכם. עד כאן פרשתי לפי פשוטה של פרשה. ומדרש אגדה⁴: למה נסמכה פרשת אתם נצבים לקללות, לפי ששמעו ישראל מאה קללות חסר שתיים*, חוץ ממ"ט שבתורת כהנים, הוריקו פניהם ואמרו: מי יוכל לעמוד באלו, התחיל משה לפייסם: אתם נצבים היום, הרבה הכעסתם למקום ולא עשה אתכם כלייה, והרי אתם קיימים לפניו. היום, כיום הזה שהוא קיים והוא מאפיל ומאיר⁵, כך האיר לכם, והוא עתיד להאיר לכם, והקללות והייסורין מקיימים אתכם* ומציבין אתכם לפניו⁶. ואף הפרשה שלמעלה מזו פיוסין הם: אתם ראיתם את כל אשר עשה⁶. דבר אחר* אתם נצבים, לפי שהיו ישראל יוצאין מפרנס לפרנס ממה שהיה יהושע, לפיכך עשה אותם מצבה כדי לזרזם⁷. וכן עשה יהושע⁷, וכן שמואל: התיצבו ואשפטה אתכם⁸, כשיצאו מדוד ונכנסו לידו של שאול.

From here

כתב בעל ה"דבר אברהם" בסוף ספר טהרת המשפחה, "יש ששיגי האדם פתאום, ברגע אחד מסוגל (מצדו) מה שלא ישיג בשבעים שנות חייו. יש קונה עולמו בשעה אחת. וכשמגיע לאדם רגע מרומם כזה, צריך הוא להחזיק ולהשתמש בו ולא ירפנו, כמ"ש דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב" וכו'.

ספר אבות - פרק יג

לח

כשמרגיש ששערפי מחשבתו המוסרית מתחילים להתפתח ומשהו נעלה מתקדם נארג ונולד במוחו אל נא יפסיק את זה בשום שיחה. וזה

יהיה כגדר וכעיקרון גדול שאין לזוז הימנו. . ומי יודע כמה יצירות מחשבתיות נפלאות ונשגבות הלכו לאיבוד ולטמיון אך בגלל זה שמחולליהם לא נזהרו בשעת הריונם - והפילו. . ומשל למה"ד למקשיב נגינת כנור של איזה אמן נעלה ופתאום יבא מישהו ויטפח במקל-חובלים על נימי הכינור. . ודו"ק.